

SLADKÝ ZAČÁTEK, HOŘKÉ KONCE

Ruzyňský cukrovar po ukončení provozu koupil roku 1928 Zemský správní výbor. Z rozhodnutí zemského zastupitelstva (1929) do něj měla být přesunuta donucovací pracovna, budovy cukrovaru byly zbořeny a v letech 1934–1935 místo nich postaveny nové na půdorysu písmene U. Radikální dostavba věznice (pod správou StB) s výrazným navýšením kapacity pak proběhla v letech 1948–1950, ta proto bývá označována za první velkou stavbu socialismu.

Z cukrovaru se dodnes dochoval oktogonální, z plných cihel vyzděný komín. Ten byl při přestavbě ve 30. letech ubourán na výšku 47 m a ve výšce 36 m na něm byl na železobetonovou desku osazen vodojem s obsahem 150 m³, který po obvodu podepřelo 8 železobetonových pilířů podle návrhu Ing. Karla Domanského. Prostor uvnitř poskytl dostatek místa pro točité ocelové schodiště. Bylo to ojedinělé řešení, které nemělo v českých zemích obdobu. Podle projektu měla věž sloužit i dozorcům k hlídání vězňů, nakonec však tuto funkci neplnila. Na ochoz na střeše nádrže totiž nevedou dveře a z oken vrcholové lucerny je přes nádrž vidět pouze do dálky.

* DUDEK, F.: *Vývoj cukrovarnického průmyslu v českých zemích do roku 1872*. Praha: Academia, 1979.